

Subject: Απάντηση-Τμήμα-signed

From: ΧΑΡΗΣ ΒΕΡΒΕΡΙΔΗΣ <harisver@vet.auth.gr>

Date: 14/1/2021, 2:31 μ.μ.

To: info@vet.auth.gr

Προς τον πρόεδρο και τη ΓΣ του Τμήματος Κτηνιατρικής, Σ.Ε.Υ., Α.Π.Θ.

Παρακαλούμε να λάβετε υπόψη την συνημμένη εισήγηση της Γνωμοδοτικής Επιτροπής αποτελούμενης από τους **Λυσίμαχο Παπάζογλου**, καθηγητή, **Ιωάννη Σάββα**, καθηγητή και **Χαράλαμπο Βερβερίδη**, επίκουρο καθηγητή, που ορίστηκε από τον Τομέα Κλινικών, προκειμένου να απαντήσει στα κάτωθι ερωτήματα που προκύπτουν από το σχέδιο νόμου «**ΝΕΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΖΩΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΡΓΟΣ**», ύστερα από αίτημα που εστάλη με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις 15.12.2020 από την Πανελλήνια Ένωση Κτηνιάτρων Δημοσίων Υπαλλήλων, ώστε να τοποθετηθεί επισήμως το Τμήμα Κτηνιατρικής επί του θέματος:

- α) εάν η αρμοδιότητα της εκπόνησης, παρακολούθησης και εποπτείας του προγράμματος διαχείρισης του πληθυσμού των ζώων συντροφιάς, με βάση και τις οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού για την Υγεία των Ζώων (ΟΙΕ) είναι Κτηνιατρική αρμοδιότητα, καθόσον αποτελεί μέρος των προγραμμάτων καταπολέμησης της λύσσας και άλλων ζωοανθρωπονόσων, και
- β) εάν η Διαδικτυακή Βάση Δεδομένων καταγραφής των ζώων συντροφιάς και των ιδιοκτητών τους η οποία αναπτύχθηκε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την τεκμηρίωση της ιχνηλασιμότητας των ζώων συντροφιάς και της υγειονομικής τους κατάστασης και τελικά για την υποστήριξη προγραμμάτων κτηνιατρικής δημόσιας υγείας και κυρίως της λύσσας και της ευζωίας των ζώων, μπορεί να μεταφερθεί σε άλλον άσχετο με την υγεία και την ευζωία των ζώων οργανισμό.

Οι εισηγητές

Λ. Παπάζογλου

Ι. Σάββας

Χ. Βερβερίδης

— Attachments: —

απάντηση-Τμήμα-signed.pdf

286 KB

Εισήγηση

της Γνωμοδοτικής Επιτροπής αποτελούμενης από τους **Λυσίμαχο Παπάζογλου**, καθηγητή, **Ιωάννη Σάββα**, καθηγητή και **Χαράλαμπο Βερβερίδη**, επίκουρο καθηγητή, που ορίστηκε από τον Τομέα Κλινικών, προκειμένου να απαντήσει στα κάτωθι ερωτήματα που προκύπτουν από το σχέδιο νόμου «**ΝΕΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΖΩΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΡΓΟΣ**», ύστερα από αίτημα που εστάλη με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις 15.12.2020 από την Πανελλήνια Ένωση Κτηνιάτρων Δημοσίων Υπαλλήλων, ώστε να τοποθετηθεί επισήμως το Τμήμα Κτηνιατρικής επί του θέματος:

- α) εάν η αρμοδιότητα της εκπόνησης, παρακολούθησης και εποπτείας του προγράμματος διαχείρισης του πληθυσμού των ζώων συντροφιάς, με βάση και τις οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού για την Υγεία των Ζώων (ΟΙΕ) είναι Κτηνιατρική αρμοδιότητα, καθόσον αποτελεί μέρος των προγραμμάτων καταπολέμησης της λύσσας και άλλων ζωοανθρωπονόσων, και
- β) εάν η Διαδικτυακή Βάση Δεδομένων καταγραφής των ζώων συντροφιάς και των ιδιοκτητών τους η οποία αναπτύχθηκε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την τεκμηρίωση της ιχνηλασιμότητας των ζώων συντροφιάς και της υγειονομικής τους κατάστασης και τελικά για την υποστήριξη προγραμμάτων κτηνιατρικής δημόσιας υγείας και κυρίως της λύσσας και της ευζωίας των ζώων, μπορεί να μεταφερθεί σε άλλον άσχετο με την υγεία και την ευζωία των ζώων οργανισμό.

A. Γενικές παρατηρήσεις

Η εκπόνηση, παρακολούθηση και εποπτεία των προγραμμάτων διαχείρισης του πληθυσμού των ζώων συντροφιάς συνιστά απόλυτα Κτηνιατρική αρμοδιότητα, δεδομένου ότι:

1. η κτηνιατρική αρμοδιότητα επί του θέματος θεωρείται διεθνώς αυτονόητη και αναγνωρίζεται σαφώς στις οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού για την Υγεία των Ζώων (ΟΙΕ) και επιπλέον

2. τα προγράμματα διαχείρισης υπερπληθυσμού ζώων συντροφιάς συνδυάζονται πάντα με άλλα παράλληλα προγράμματα καταπολέμησης της λύσσας, λεισμανίωσης και άλλων ζωοανθρωπονόσων ή/και νέων αναδυόμενων νοσημάτων, για την εφαρμογή των οποίων απαιτείται κτηνιατρική εκπαίδευση, αντίληψη και εμπειρία. Η παράδοση της αρμοδιότητας επιτήρησης της εφαρμογής των προγραμμάτων αδέσποτων ζώων και ζώων συντροφιάς σε άλλους φορείς που δεν διαθέτουν κτηνιατρικό προσωπικό, όπως η Διεύθυνση Οργάνωσης και Λειτουργίας Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών και η Ειδική Επιτροπή Παρακολούθησης, αναμένεται να έχει δυσμενέστερες συνέπειες και πιθανώς θα οδηγήσει σε σοβαρούς κινδύνους για την Υγεία των ζώων, αλλά και τη Δημόσια Υγεία. Σε μια περίοδο που έχει γίνει τόσο εμφανής η ανάγκη της συμπόρευσης της Πολιτείας με τη γνώμη και τις γνώσεις των ειδικών επιστημόνων για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της πανδημίας CoViD-19 στον άνθρωπο, είναι αυτονόητο ότι η υγεία και η προστασία των ζώων πρέπει να παραμείνει υπό την επίβλεψη και τον έλεγχο των κατεξοχήν ειδικών επιστημόνων κτηνιάτρων.

Η διαδικτυακή Βάση Δεδομένων καταγραφής των ζώων συντροφιάς και των ιδιοκτητών τους, η οποία αναπτύχθηκε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την τεκμηρίωση τόσο της ιχνηλασιμότητας των ζώων συντροφιάς, όσο και της υγειονομικής τους κατάστασης, συναρτάται ενεργά με την υποστήριξη προγραμμάτων Υγείας των ζώων (κυρίως της λύσσας) και της ευζωίας, και δεν αποτελεί απλά ένα ανεξάρτητο καταγραφικό σύστημα νομικού τύπου. Συνεπώς δεν πρέπει να μεταφερθεί σε άλλον, άσχετο με την υγεία και την ευζωία, δημόσιο οργανισμό, καθώς πρέπει να ενημερώνεται και να ελέγχεται από τους καθ' ύλην ειδικούς επιστήμονες κτηνιάτρους.

Οι αρμόδιες Κτηνιατρικές Υπηρεσίες του Υπ.Α.Α.Τ. και των Περιφερειών της χώρας, ήδη και αυτονόητα, διαθέτουν κτηνιάτρους με κατάρτιση και πολύτιμη εμπειρία πολλών ετών στα προγράμματα περισυλλογής και διαχείρισης αδέσποτων ζώων συντροφιάς, καθώς και στα συνδεδεμένα με τα παραπάνω, προγράμματα καταπολέμησης ζωοανθρωπονόσων (εχινόκοκκος, λύσσα, λεισμανίωση κ.λπ.). Κατά

τη γνώμη μας θα ήταν δυνητικά επικίνδυνη για την Υγεία των ζώων και τη Δημόσια Υγεία η μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων τους αλλού.

Β. Ειδικές παρατηρήσεις που άπτονται της κτηνιατρικής επιστήμης

Άρθρο 1, σημεία (ζ) και (η):

«ζ) Επικίνδυνο ζώο συντροφιάς είναι το ζώο συντροφιάς που εκδηλώνει επανειλημμένα απρόκλητη και αδικαιολόγητη επιθετικότητα, χωρίς να απειληθεί, προς τον άνθρωπο ή τα άλλα ζώα, καθώς και το ζώο που πάσχει ή είναι φορέας σοβαρού νοσήματος, που μπορεί να μεταδοθεί στον άνθρωπο ή στα άλλα ζώα και δεν θεραπεύεται ούτε αντιμετωπίζεται με θεραπευτική αγωγή.

η) Σοβαρό νόσημα είναι κάθε μεταδοτικό νόσημα άμεσου και υψηλού κινδύνου για την υγεία του ανθρώπου ή ζώου, του ίδιου ή άλλου είδους. Νόσημα για το οποίο προβλέπεται λήψη φαρμακευτικής αγωγής που το καθιστά με την ολοκλήρωση της αγωγής μη μεταδοτικό, ή χαμηλού κινδύνου για την υγεία ανθρώπου ή ζώου του ίδιου ή άλλου είδους, δεν θεωρείται σοβαρό. Η λεϊσμανίαση και η ερlichίωση θεωρούνται ασθένειες που αντιμετωπίζονται με φαρμακευτική αγωγή και τα ζώα που πάσχουν από αυτές δεν θεωρούνται επικίνδυνα λόγω αυτών».

Ο παραπάνω ορισμός του σοβαρού νοσήματος είναι λανθασμένος επιστημονικά καθώς:

1. Σοβαρά μπορούν να χαρακτηριστούν και πολλά μη μεταδοτικά νοσήματα που οδηγούν σε σοβαρή υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής του ζώου και σε πολύ δαπανηρές αγωγές. Αν και τα ζώα που πάσχουν από τέτοια νοσήματα δεν μπορούν να χαρακτηριστούν επικίνδυνα για άλλα ζώα ή ανθρώπους, η σοβαρή υποβάθμιση της ευζωίας τους που προκαλείται από το νόσημα, η πρόγνωση του νοσήματος και το κόστος της θεραπευτικής αγωγής θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψιν στις σχετικές αποφάσεις για την ανάληψη θεραπευτικής αγωγής ή την ευθανασία.
2. Η ύπαρξη θεραπευτικής αγωγής σε καμία περίπτωση δεν καθιστά αυτομάτως ένα νόσημα μη σοβαρό αφού η ανταπόκριση ενός ζώου στη θεραπευτική αγωγή εξαρτάται από πολλούς παράγοντες και δεν είναι πάντα

εξασφαλισμένη η καλή έκβαση, ενώ δεν θα πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι μέχρι την πλήρη αποθεραπεία του το ζώο μπορεί να μεταδώσει το νόσημα σε άλλα ζώα ή ανθρώπους αν δεν λαμβάνονται επιπλέον προστατευτικά μέτρα,

Ιδιαίτερα για τη λεισμανίωση και την ερλιχίωση, στα οποία γίνεται ειδική αναφορά στο σχέδιο νόμου, θα πρέπει να αναφέρουμε τα εξής:

1. η θεραπεία της οξείας μορφής της ερλιχίωσης βελτιώνει την υγεία του ζώου, χωρίς να εκριζώνει πάντα τη μόλυνση (οι κρότωνα συνεχίζουν να μπορούν να μολυνθούν και επομένως το ζώο εξακολουθεί να μπορεί να μεταδώσει το νόσημα σε άλλα ζώα). Επιπλέον σημειώνουμε ότι το νόσημα θεωρείται οριακά ζωανθρωπονόσος, αφού έχουν αναφερθεί σποραδικά περιστατικά στον άνθρωπο στη Λατινική Αμερική,
2. η θεραπεία για τη λεισμανίωση είναι γνωστό πως βελτιώνει την υγεία των ζώων, αλλά σπάνια εκριζώνει τη μόλυνση, και οι σκύλοι εξακολουθούν να είναι μολυσματικοί για τους φλεβοτόμους, έστω και σε μικρότερο βαθμό και επομένως μπορούν να μεταδώσουν το νόσημα.

Με τα παραπάνω επισημαίνουμε ότι η σοβαρότητα ενός νοσήματος και ειδικά ενός λοιμώδους νοσήματος, είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων (κατάσταση λειτουργίας διαφόρων οργάνων του ζώου τη στιγμή της διάγνωσης, συνυπάρχοντα νοσήματα, ηλικία του ζώου, φύση και συμπεριφορά του λοιμογόνου παράγοντα, επιδημιολογική κατάσταση στην περιοχή κ.λπ.) και δεν εξαρτάται μόνο από την ύπαρξη ή μη θεραπείας. Ο μόνος αρμόδιος να καθορίσει τη σοβαρότητα ενός νοσήματος είναι ο θεράπων κτηνίατρος του άρρωστου ζώου και δεν μπορεί να αποτελεί αντικείμενο ορισμού στη νομοθεσία.

Άρθρο 4- Υποχρεώσεις ιδιοκτήτη δεσποζόμενου ζώου συντροφιάς

«Ο ιδιοκτήτης του δεσποζόμενου ζώου συντροφιάς υποχρεούται:

α) να στείρωσει, υπό την επιφύλαξη των οριζόμενων στο άρθρο 5 παρ. 2 του παρόντος το δεσποζόμενο ζώο του, εφόσον είναι σκύλος ή γάτα, εντός 3 μηνών από την απόκτησή του, εφόσον το ζώο είναι άνω του έτους. Σε περίπτωση απόκτησης ζώου κάτω του έτους, η στείρωση λαμβάνει χώρα μέσα στους 3 πρώτους μήνες από τη συμπλήρωση του έτους.»

Τονίζεται ότι μια τέτοια υποχρέωση για στείρωση ενός ζώου είναι απαράδεκτη, θα μπορούσε δε να ερμηνευθεί και ως κακοήθης «ευγονική». Η στείρωση των ζώων συντροφιάς θα πρέπει να ενθαρρύνεται ή ακόμα και να επιδοτείται, αλλά δεν πρέπει να επιβάλλεται δια νόμου. Ας ληφθεί υπόψη ότι σε αρκετές χώρες της Ευρώπης (Σουηδία, Νορβηγία κ.ά.) η στείρωση δια νόμου απαγορεύεται, εάν δεν υπάρχει κτηνιατρική ένδειξη (για θεραπευτική στείρωση π.χ. λόγω πυομήτρας ή νεοπλάσματος κ.λπ.).

Άρθρο 6, παράγραφος 7- Αρμοδιότητες και υποχρεώσεις Δήμων

Η σύνθεση της πενταμελούς επιτροπής παρακολούθησης του προγράμματος διαχείρισης αδέσποτων ζώων συντροφιάς θεωρούμε πως είναι προβληματική, καθώς αποτελείται από δύο μέλη φιλοζωικών σωματείων. Η εμπειρία έχει δείξει ότι τέτοιες επιτροπές είτε δεν λειτουργούν, είτε δεν καταλήγουν ποτέ στην ευθανασία ενός επικίνδυνου ζώου, προκαλώντας σοβαρά προβλήματα ευζωίας, αλλά και Δημόσιας Υγείας. Προτείνουμε η σύνθεση της επιτροπής να είναι τετραμελής, με έναν κτηνίατρο, έναν εκπρόσωπο του Δήμου, έναν εκπαιδευτή και ένα μέλος φιλοζωικού σωματείου, σε περίπτωση δε ισοψηφίας να βαρύνει η επιστημονική γνώμη του κτηνιάτρου.

Άρθρο 17 – Αντιμετώπιση λεισμανίωσης

«Οι δεσποζόμενοι σκύλοι, στους οποίους έχει διαγνωστεί η νόσος της λεισμανίασης (Leishmania spp) από κτηνίατρο, και έχει επιβεβαιωθεί με εργαστηριακές εξετάσεις η μη αναστρέψιμη πορεία της, λαμβάνοντας υπόψη τους κανόνες υγείας και ευζωίας των ζώων, καθώς και τον δυνητικό κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, από την ύπαρξη φλεβοτόμων – μεταδοτών της ως άνω νόσου, δύνανται να υπόκεινται σε ευθανασία, με τη συναίνεση του ιδιοκτήτη.»

Στην περίπτωση των δεσποζόμενων σκύλων, εφόσον έχει επιβεβαιωθεί με εργαστηριακές εξετάσεις η μη αναστρέψιμη πορεία του νοσήματος, προβλέπεται ευθανασία του ζώου με τη σύμφωνη γνώμη του ιδιοκτήτη, λαμβάνοντας υπόψη τον ενδεχόμενο κίνδυνο για τη Δημόσια Υγεία. Επισημαίνουμε ότι το παραπάνω έρχεται σε αντίθεση με το σημείο (η) του Άρθρου 1, όπου στον ορισμό του επικίνδυνου ζώου αναγράφεται σαφώς «Η λεισμανίαση και η ερλιχίωση θεωρούνται ασθένειες που

αντιμετωπίζονται με φαρμακευτική αγωγή και τα ζώα που πάσχουν από αυτές δεν θεωρούνται επικίνδυνα λόγω αυτών».

Αντίθετα, στην περίπτωση των αδέσποτων ζώων δεν γίνεται καμία αναφορά σε ευθανασία, ανεξάρτητα από την κλινική και εργαστηριακή εικόνα του ζώου και δεν λαμβάνεται υπόψη ο ενδεχόμενος κίνδυνος για τη Δημόσια Υγεία και την Υγεία των υπόλοιπων ζώων. Δεν γίνεται επίσης καμία αναφορά στην περίπτωση που «...οι αιματολογικές και παρασιτολογικές εξετάσεις ΔΕΝ επιτρέπουν τη θεραπεία...» του ζώου, ούτε στην περίπτωση που η θεραπεία δεν έχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Το παραπάνω, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι σύμφωνα με τον ορισμό του επικίνδυνου ζώου στο Άρθρο 1 του σχεδίου νόμου όπου αναγράφεται σαφώς ότι: «*Η λεισμανίαση και η ερlichίωση θεωρούνται ασθένειες που αντιμετωπίζονται με φαρμακευτική αγωγή και τα ζώα που πάσχουν από αυτές δεν θεωρούνται επικίνδυνα λόγω αυτών*», ουσιαστικά απαγορεύει την ευθανασία αδέσποτων ζώων με λεισμανίωση, ανεξαρτήτως κλινικής και εργαστηριακής κατάστασης του ζώου. Το γεγονός αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα:

1. τη διατήρηση στη ζωή ζώων που πάσχουν ουσιαστικά από ανίατη ασθένεια (εφόσον η πορεία της νόσου είναι μη αναστρέψιμη), ενδεχομένως έχουν συμπτώματα που τα καθιστούν πλήρως ανίκανα να αυτοσυντηρηθούν (π.χ. τελικού σταδίου χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και ουραιμικό σύνδρομο) και η διατήρησή τους στη ζωή είναι πρόδηλα αντίθετη με τους κανόνες ευζωίας, κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τα προβλεπόμενα στο Άρθρο 6 του εν λόγω σχεδίου και
2. την αλόγιστη χρήση αντιλεισμανιακών φαρμάκων σε ζώα με μη αναστρέψιμη πορεία νοσήματος, με συνέπεια την πιθανή ανάπτυξη ανθεκτικών στελεχών του παρασίτου.

Επιπλέον, σε συνδυασμό με τα προβλεπόμενα για τα δεσποζόμενα ζώα με λεισμανίωση οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι συντάκτες του σχεδίου νόμου θεωρούν ότι ένα ζώο με λεισμανίωση μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη Δημόσια Υγεία μόνο εφόσον είναι δεσποζόμενο, αλλά όχι αν είναι αδέσποτο, πράγμα απολύτως λανθασμένο και αντιεπιστημονικό.

«Σε όλους τους αδέσποτους σκύλους, ανεξάρτητα με την κλινική εικόνα, επιβάλλεται ορολογική εξέταση για την ανίχνευση τίτλου αντισωμάτων κατά της *Leishmania spp*, κατά την πρώτη διαδικασία περισυλλογής τους και πριν από οποιαδήποτε άλλη ιατρική πράξη, όπως περίθαλψη ή στείρωση.

Εφόσον το αποτέλεσμα είναι θετικό, αν, μετά από γνωμάτευση κτηνιάτρου, η κλινική εικόνα και οι αιματολογικές και παρασιτολογικές εξετάσεις επιτρέπουν τη θεραπεία, οι σκύλοι επιβάλλεται να κρατούνται σε περιφραγμένο χώρο καθόλη τη διάρκεια της θεραπείας. Η θεραπεία ορίζεται από τον κτηνίατρο, σύμφωνα με τα προτεινόμενα θεραπευτικά πρωτόκολλα, με τη χρησιμοποίηση εγκεκριμένων φαρμακευτικών σκευασμάτων από τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων ή τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων.

Με ευθύνη των φιλοζωικών οργανώσεων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή σωματείων ή των Δήμων, ανάλογα με το αν οι σκύλοι βρίσκονται σε καταφύγια ζώων ή είναι ελεύθεροι, γίνεται αυστηρή καταγραφή των ζώων που είναι υπό θεραπεία, τηρούνται όλα τα παραστατικά των εξετάσεων και αναλαμβάνεται η ευθύνη της πλήρους θεραπείας και λήψης των κατάλληλων προληπτικών μέτρων για την προστασία της Δημόσιας Υγείας.

Εάν οι σκύλοι δοθούν σε αναδόχους επιβάλλεται η υποχρεωτική γραπτή ενημέρωση του αναδόχου για τον τίτλο αντισωμάτων και εν συνεχεία ο ανάδοχος υποχρεούται να αναλάβει γραπτώς την ευθύνη της ενδεδειγμένης θεραπείας με παράλληλο έλεγχο από τη φιλοζωική ένωση ή σωματείο ή το Δήμο.

Κάθε εξάμηνο επιβάλλεται να γίνεται κτηνιατρική εξέταση και ανίχνευση τίτλου αντισωμάτων κατά της *Leishmania spp* για την αξιολόγηση της πορείας του νοσήματος, με τήρηση όλων των παραστατικών των εργαστηριακών εξετάσεων.

Σε κάθε περίπτωση όλα τα ανωτέρω αποδεικτικά έγγραφα πρέπει να είναι στη διάθεση των Διευθύνσεων Κτηνιατρικής των Περιφερειών της Χώρας για έλεγχο.»

Με δεδομένα ότι:

1. η λεϊσμανίωση είναι ζωοανθρωπονόσος, υποχρεωτικής δήλωσης, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία,
2. η θεραπεία της στις περισσότερες περιπτώσεις είναι μακροχρόνια
3. η αποτελεσματικότητά της ως προς την εκρίζωση του παρασίτου δεν είναι πάντοτε ικανοποιητική

4. η λήψη όλων των απαραίτητων προληπτικών μέτρων για την αποφυγή μόλυνσης των φλεβοτόμων-μεταδοτών του παρασίτου είναι απολύτως αναγκαία, αφού σε κάποιο βαθμό τα θετικά ζώα ακόμα και μετά τη θεραπευτική αγωγή εξακολουθούν να αποτελούν πηγή μόλυνσής τους,

θεωρούμε απαραίτητη την κατάρτιση ενός νέου Εθνικού Προγράμματος για την αντιμετώπισή της, το οποίο θα λάβει υπόψη όλα τα νέα επιστημονικά δεδομένα που αφορούν το νόσημα και την αντιμετώπισή του (π.χ. εμφάνιση ανθεκτικών στη θεραπεία στελεχών του παρασίτου).

Γενική παρατήρηση

Παρατηρούμε ότι σε πολλά σημεία στο εν λόγω νομοσχέδιο αναφέρεται ο όρος κακοποίηση. Θεωρούμε πως θα πρέπει να υπάρχει ορισμός της κακοποίησης και κτηνιατρική γνωμάτευση σε κάθε περίπτωση ύποπτη κακοποίησης ζώου, καθώς ο κτηνίατρος είναι ο μόνος επιστημονικά αρμόδιος να διαγνώσει προβλήματα υγείας των ζώων που έχουν προέλθει από κακοποίηση, να εκτιμήσει το επίπεδο ευζωίας και να γνωμοδοτήσει σχετικά.

Lyssimachos
Papazoglou

Digitally signed by
Lyssimachos Papazoglou
Date: 2021.01.14
11:46:13 +02'00'

Λυσίμαχος Παπάζογλου

Καθηγητής

Ioannis Savvas

Ioannis Savvas
12.01.2021 17:47

Ιωάννης Σάββας

Καθηγητής

Charalamp
os
Ververidis

Digitally signed by
Charalampos
Ververidis
Date: 2021.01.14
09:17:03 +02'00'

Χαράλαμπος Βερβερίδης

Επίκουρος καθηγητής